

[Bouet.]

findes i København, idet denne viser — jeg har i en Aarrække været Raadmand netop ved 3die Afdeling, hvorunder de nævnte Herberger sorterer —, at 70—80 pCt. af de herbergsøgende er Folk, der kommer ude fra.

Jeg vil derfor haabe, at Boligudvalget vil haandhæve de Bestemmelser, der er givet i § 7 om, at det skal dokumenteres, at det er for Uddannelsens Skyld, der søges Værelse, eller fordi de paagældende har faaet Arbejde her inde i Byen — eller en af de andre Byer, som Loven omfatter. Thi naar disse unge, som kommer herind, har været to Aar her i København, er de ofte blevet forlovet eller gift, og saa skal Kommunen skaffe dem ikke et Værelse, men en Lejlighed. Derved forøges Misøren paa dette Omraade, og Forholdet er jo det, hvilket ogsaa er den højtærede Minister bekendt, at København og til Dels Frederiksberg er saa udbygget, at det er umuligt for dem at skaffe det tilstrækkelige Antal Lejligheder inden for Københavns og Frederiksbergs Omraader.

Det er derfor ogsaa formaalstjenligt, at der i Henhold til Lovforslaget skal ned sættes et Udvalg bestaaende af Repræsentanter for de under et Omraade værende Kommuner, til at bestemme, hvilket Antal værelsesøgende de forskellige Kommuner skal modtage. Det er jo en Kendsgerning, i hvert Fald for Storkøbenhavns Vedkommende, at de værelsesøgende helst vil bo i den indre By eller i hvert Fald paa Broerne eller foran paa Frederiksberg. Jeg kan nævne som et Eksempel, at et Medlem af det andet høje Ting havde meddelt Boligudvalget, at han havde et Værelse til Disposition, som han gerne vilde udleje, og saa sagde den paagældende, som modtog Meddelelsen: Det er det 28de Værelse, vi har 27 i Forvejen, som vi ikke har kunnet faa lejet ud. Jeg har ogsaa i et Dagblad læst om en Indsender, der skrev, at han havde et udmærket Værelse til Udlejning, og han havde averteret det, men den paagældende boede i Udkanten af Byen, og der kom overhovedet ingen. Der var et Par, der ringede, men da de hørte, hvor det var, hørte den paagældende ikke mere fra dem. Derfor haaber jeg, at dette Fællesudvalg maa kunne ordne det saadan, at de værelsesøgende skal være pligtige at tage Værelserne, hvor de er. Kommunikationsmidlerne er dog af en saadan Karakter, at det ikke er nødvendigt, at vi alle sammen bor omkring Raadhuspladsen.

Jeg haaber, det ikke skal blive nødvendigt at forny denne Lov, som udløber den 30. November 1949. Den ærede socialdemokratiske Ordfører takkede jo i høje Toner den højtærede Minister for det Initiativ, han her havde taget. Jeg ved, at den højtærede Minister var en fremragende Administrator paa Flygtningespørgsmaalets Omraade, og jeg haaber — deri tilslutter jeg mig den socialdemokratiske Ordfører —, at det ogsaa maa lykkes den højtærede Minister for Byggeri og Boligvæsen at komme lang Vej frem til Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg haaber, at hans fremragende Evner maa kunne udnyttes, saa at Boligmisøren i hvert Fald kan blive mildnet, men jeg vil dog sige, at man behøver ikke at være Professor i den høje Magi for at kunne forelægge et Lovforslag, der fordeler de Lejligheder, der er til Stede. Det kunde selv jeg havde fundet paa.

Jeg vil gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Københavns Kommune har Planer om at stille en Del af den Trekant, der har hørt til den Hjerl-Hansenske Villa mellem Vestre Kirkegaard og Vestre Fængsel til Raadighed for et Kollegium for studerende, og at man for de forskellige Kategorier af studerendes Vedkommende er ret langt fremme med Hensyn til at faa disse Kollegieværelser bygget. Saa vidt jeg husker, drejer det sig om 1 200. Det er ogsaa en Kendsgerning, at Haandværkerforeningen arbejder paa at faa lavet et Haandværkerkollegium. I den Forbindelse vil jeg gerne henstille til Københavns Kommune, hvis det kan høres herfra, og ikke mindst til den højtærede Minister, at man hjælper til, at disse Planer kan blive realiseret, baade finansielt og med Hensyn til Fremskaffelse af Materialer. Skaffer man disse ikke faa Kollegiepladser, vil Spørgsmaalet maaske være løst for i hvert Fald de unge studerendes Vedkommende. I det hele taget er det første, det gælder om, at faa bygget, at faa de nødvendige Materialer skaffet og den forhaandenværende Arbejdskraft fordelt, saa at der virkelig kan opføres Boliger. Thi det er det eneste, der kan afhjælpe den tilstedeværende Bolignød.

Ud fra de Betragtninger, som jeg har gjort gældende med Hensyn til de unge, for hvem det jo i mange Tilfælde er katastrofalt, hvis de ikke kan faa et Værelse, vil mit Parti gaa med til dette Lovforslag med de Forbedringer, som er opnaaet i det andet høje Ting. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Genneførelse i det høje Ting.